

**sygn. akt: V K 296 / 18**

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia **13 maja 2021r.**

**Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie V Wydział Karny** w składzie:

Przewodniczący: **SSO Adam Radziszewski**

Sędzia: **SSO Małgorzata Młodawska-Piaseczna**

Ławnicy: **Marianna Socik**

**Teresa Terlecka**

**Lucyna Wysocka**

Protokolant: sekr. sąd. **Bartłomiej Brudziński**, sekr. sąd. **Marlena Sulich**,

sekr. sąd. **Joanna Komorowska**, sekr. sąd. **Kinga Mistewicz** ,

prot. sąd. **Magdalena Lewandowska-Rosa**,

prot. sąd. stażysta **Arkadiusz Ciołek**, **Monika Kurek**,

prot. sąd. stażysta **Oliwia Dutkiewicz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: **10.04, 20.05, 06.06, 18.06, 17.09, 29.10, 21.11** oraz **03.12.2019r., 28.01, 25.02, 19.05, 02.06, 22.06, 23.09** oraz **07.10.2020r.** a ponadto **01.02, 01.02, 25.03, 14.04** oraz **30.04.2021r.**

w obecności Prokuratora: **Wojciecha Misiewicza**, **Anny Niziołek** oraz **Artura Oniszczyka** .

przy udziale oskarżycieli posiłkowych: **E. B.**, **S. B.**

oraz **N. Ż.**

sprawy:

**T. J.**, urodzonego (...) w **S.**,

syna **A. i H.** z domu **W.**,

oskarżonego o to, że:

**I.** w dniu 28 stycznia 2018r., w **W.**, przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu **R. B. (1)**, zadał mu liczne ciosy rękoma i nogami, uderzając i kopiąc po całym ciele, w tym w głowę, doprowadził do powstania obrażeń w postaci lewostronnego ostrego krwaka podtwardówkowego mózgu, krwaków okularowych obydwu oczodołów, rozległego wylewu podskórnego okolicy lewej łopatki, zasinień okolicy biodrowej, skutkujących pourazowym wodogłowiem oraz ciężkim stanem ogólnym i neurologicznym, czym w sposób nieumyślny doprowadził do zgonu **R. B. (1)**, który nastąpił w dniu 03 czerwca 2018r. w (...) Instytucie Medycznym w **W.**,

**tj. o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 156 § 3 kk,**

II. w dniu 28 stycznia 2018r., w W., przy ul. (...), stosując wobec F. Ż. groźbę bezprawną, kierując słowa zapowiadające spowodowanie uszczerbku na zdrowiu z użyciem przemocy, która to groźna wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, zmuszał w/w do otwarcia drzwi zajmowanego lokalu,

**tj. o czyn z art. 191 § 1 kk,**

**ORZEKA:**

I. oskarżonego **T. J.** uznaje w ramach czynu zarzuconego mu w pkt I aktu oskarżenia za winnego tego, iż w dniu 28 stycznia 2018r., w W., przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim spowodowania u R. B. (1) ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, poprzez wielokrotne zadawanie ciosów rękami oraz kopanie nogami po całym ciele, w tym w głowę, również ze znaczną siłą, doprowadził do powstania u pokrzywdzonego obrażeń w postaci: urazu czaszkowo – mózgowego z rozległym krwiakiem podtwardówkowym lewostronnym, oraz krwiakiem podtwardówkowym nad prawym płatem czołowym, licznych otarć i zasinień na twarzy, krwiaków okularowych obydwu oczodołów, rany małżowiny usznej lewej, rany w okolicy ciemieniowej lewej, krwiaków podczepcowych na sklepiście czaszki, rozległych wylewów krwawych na klatce piersiowej po stronie lewej oraz w lewej okolicy biodrowej, które to obrażenia skutkowały wodogłowiem pourazowym oraz ciężkim stanem ogólnym oraz neurologicznym, czym w sposób nieumyślny doprowadził do zgonu R. B. (1), który nastąpił w dniu 03 czerwca 2018r., tj. winnego popełnienia czynu kwalifikowanego na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 156 § 3 kk, i na tej podstawie skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 156 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę 13 / trzynastu/ lat pozbawienia wolności,

II. oskarżonego **T. J.** uznaje w ramach czynu zarzuconego mu w pkt II aktu oskarżenia za winnego tego, iż w dniu 28 stycznia 2018r., w W., przy ul. (...), stosując wobec małoletniego F. Ż. groźbę bezprawną użycia przemocy poprzez zapowiedź spowodowania uszczerbku na zdrowiu, usiłował zmusić F. Ż. do otwarcia drzwi zajmowanego przez niego lokalu, tj. czynu kwalifikowanego na podstawie art. 191 § 1 kk, i na tej podstawie skazuje oskarżonego oraz wymierza mu karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 § 1 kk oraz art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza oskarżonemu jedną karę łączną w wymiarze 13 /trzynastu/ lat pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28.01.2018r. /godz. 05.40/ do dnia 13.05.2021r.,

V. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego kwotę 100.000,-zł (sto tysięcy) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, solidarnie na rzecz oskarżycielek posiłkowych: N. Ż., E. B. oraz S. B.,

VI. na podstawie art. 627 kpk obciąża T. J. kosztami postępowania sądowego – łącznie w kwocie 22.691,90,-zł (dwadzieścia dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt jeden i 90/100), w tym opłata w kwocie 600,-zł (sześćset).

/SSO Małgorzata Młodawska-Piaseczna/ /SSO Adam Radziszewski/

/Marianna Socik/ /Teresa Terlecka/ /Lucyna Wysocka/

**UZASADNIENIE**

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<b>V K 296 / 18</b>	
----------------	---------------	---------------------	--

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. <b>USTALENIE FAKTÓW</b></p>			
<p><b>Fakty uznane za udowodnione</b></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p><b>T. J.</b></p>	<p>I. w dniu 28.01.2018r., w W., przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim spowodowania u R. B. (1) ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, poprzez wielokrotne zadawanie ciosów rękami oraz kopanie nogami po całym ciele, w tym w głowę, również ze znaczną siłą, doprowadził do powstania u pokrzywdzonego</p>	

		<p>obrażeń w postaci: urazu czaszkowo – mózgowego z rozległym krwiakiem podtwardówkowym lewostronnym oraz krwiakiem podtwardówkowym nad prawym płatem czołowym, licznych otarć i zasinień na twarzy, krwiaków okularowych obydwu oczodołów, rany małżowiny usznej lewej, rany w okolicy ciemieniowej lewej, krwiaków podczepcowych na sklepiści czaszki, rozległych wylewów krwawych na klatce piersiowej po stronie lewej oraz w lewej okolicy biodrowej, które to obrażenia skutkowały wodogłowiem pourazowym oraz ciężkim stanem ogólnym oraz neurologicznym, czym w sposób nieumyślny doprowadził do zgonu R. B. (1), który nastąpił w dniu 03.06.2018r.</p> <p>II. w dniu 28.01.2018r. w W., przy ul. (...), stosując wobec małoletniego F. Ż. groźbę bezprawną użycia przemocy poprzez zapowiedź spowodowania uszczerbku na zdrowiu, usiłował zmusić F. Ż. do otwarcia drzwi zajmowanego przez niego lokalu</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>I. <b><u>okoliczności mające miejsce przed zdarzeniem</u></b></p> <p>w dniu 27.01.2018r. /ok. godz.18:00/ T. J. wynajął pokój w hotelu (...) w W., gdzie następnie, ok. godz. 20.00-21.00 spotkał się, po uprzednim umówieniu się na portalu erotycznym (...) z kobietą świadczącą usługi towarzysko-seksualne – A. M.. Przed tym spotkaniem spożywał alkohol w postaci kilku kieliszków wódki. W trakcie spotkania, podczas którego do zbliżenia seksualnego pomiędzy T. J. i A. M., T. J. także spożywał alkohol oraz przyjmował bliżej nieokreśloną substancję, w sposób typowy dla zażywania substancji psychoaktywnych.</p>	<p>protokół badania stanu trzeźwości</p> <p>zeznania świadka <b>A. S.</b></p> <p>zeznania świadka <b>W. B. (1)</b></p> <p>protokół zatrzymania rzeczy z dokumentacją fotograficzną</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego <b>T. J.</b> /w części/</p> <p>wydruk wiadomości</p> <p>zeznania świadka <b>A. M.</b></p>	<p>k. 6</p> <p>k. 18 - 19</p> <p>k. 1223 - 1225v</p> <p>k. 136 -137v</p> <p>k. 1249v -1250v</p> <p>k. 1455 - 1458v</p> <p>k. 367 - 372</p> <p>k. 378 - 379</p> <p>k. 835 - 836</p> <p>k. 1215 - 1218</p> <p>k. 1722 - 1722v</p> <p>k. 380 - 384</p> <p>k. 839 – 841</p> <p>k. 1349 - 1351</p>	
<p>II. <b><u>dotyczy czynu I</u></b></p> <p>Po zakończonym spotkaniu z A. M., która opuściła pokój hotelowy około godz. 24.00 27/28.01.2018r., T. J. zamówił taksówkę, którą udał się na ul. (...) w W., gdzie udał się na podwórko znajdującej się tym adresem kamienicy /ok. godz. 02:38/, a następnie skierował się pod drzwi klatki schodowej, na której mieścił się na I piętrze lokal nr (...). W lokalu tym T. J. zamieszkiwał przez wiele lat z rodzicami, do 2011r., jego rodzice</p>	<p>protokół zatrzymania rzeczy wraz ze spisem i opisem rzeczy</p> <p>protokół oględzin osoby T. J.</p> <p>protokół oględzin miejsca /klatka schodowa/</p> <p>dokumentacja fotograficzna T. J.</p> <p>zeznania świadka <b>A. S.</b></p> <p>zeznania świadka <b>N. Ż.</b></p> <p>zeznania świadka <b>F. Ż.</b></p>	<p>k. 10 - 12</p> <p>k. 30 - 32</p> <p>k. 13 - 14</p> <p>k. 296 - 297</p> <p>k. 15 - 17</p> <p>k. 17a</p> <p>k. 298 –303</p> <p>k. 18 – 19</p> <p>k. 1223 – 1225v</p> <p>k. 27 – 28</p> <p>k. 2576v - 2579</p> <p>k. 33 – 34</p> <p>k. 127 – 128</p> <p>k. 1218v - 1221</p> <p>k. 43</p> <p>k. 400 – 489</p>	

zaś zamieszkiwali w tym lokalu do roku 2015-2016. W dniu zdarzenia lokal nr (...) był zamieszkiwany był przez R. B. (1), N. Ż. oraz jej syna F. Ż..	dokumentacja medyczna R. B. (1)	k. 578 - 578b k. 699 - 704 k. 914 - 915
T. J. będąc w przeświadczeniu, że słyszy głos swojej matki, wzywającej pomocy, chwytając za klamkę i kopiąc w drzwi wejściowe, kilkakrotnie próbował w ten sposób dostać się na klatkę schodową, krążąc nadto po podwórku oraz w bramie na ul. (...), ostatecznie zaś wszedł do klatki schodowej ok. godz. 03.06, za pomocą posiadanego do niej klucza, a następnie udał się pod drzwi lokalu mieszkalnego nr (...), do którego zaczął się dobijać. W tym czasie w mieszkaniu byli obecni R. B. (1) i F. Ż..	opinia biegłego z zakresu chirurgii i chirurgii naczyniowej	k. 1892 - 1893 k. 313 - 314
Słyszając, że ktoś dobija się do mieszkania, R. B. (1) otworzył drzwi wejściowe, a wówczas T. J., widząc obcego mężczyznę, próbował siłą wtargnąć do wnętrza mieszkania. Pomiędzy mężczyznami wywiązała się szarpanina, skutkiem której T. J. porzucił posiadaną przy sobie torbę sportową w przedpokoju lokalu nr (...) oraz okulary, zaś na klatkę schodową został wyrzucony but należący do N. Ż.. R. B. (1) został wyciągnięty siłą z mieszkania przez T. J., ściągnięty na parter oraz	protokół oględzin osoby R. B. (1)	k. 69 - 72 k. 79 - 83
	protokół oględzin rzeczy	k. 84 - 89
	dokumentacja fotograficzna R. B. (1)	k. 323
	wyjaśnienia oskarżonego <b>T. J.</b> /w części/	k. 93 - 97 k. 378 - 379 k. 835 - 836 k. 1215 - 1218 k.1722 - 1722v
	opinia biegłego z zakresu psychologii	k. 132 - 135
	zeznania świadka <b>W. B. (1)</b>	k. 136 -137v k. 1249v - 1250v k. 1455 - 1458v
	płyty DVD z zapisem nagrań z monitoringu	k. 231 k. 234
	płyta CD zawierająca zgłoszenie na numer alarmowy wraz z protokołem oględzin rzeczy	k. 245 k. 236 - 238 k. 246 - 254
	protokół oględzin rzeczy - zapis nagrania z budynku przy ul. (...)	k. 258 - 264 k. 304 - 311
	płyta DVD zawierająca oględziny klatki schodowej wraz z dokumentacją fotograficzną	k. 491 - 494 k. 1454v - 1455 k. 495 - 497 k. 1454v - 1455
	protokół oględzin rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną /torba sportowa z zawartością/	k. 498 - 512 k. 1301 - 1302 k. 686
	opinia sądowo - lekarska biegłego z zakresu chirurgii ogólnej R. B. (1)	k. 732 - 732v k. 1307 - 1308 k. 745 - 747 k. 750 - 751

wyrzucony siłą z klatki schodowej na zewnątrz budynku. /ok. godz. 04:08/, T. J. zadawał mu wówczas liczne ciosy nogami oraz rękami, zaś już po wyrzuceniu z klatki schodowej popchnął go na ścianę budynku, doprowadzając w ten sposób R. B. (1) do upadku, po czym kopnął leżącego pokrzywdzonego jeszcze kilkukrotnie w okolicę głowy i wrócił do środka budynku.

Po usłyszeniu przez małoletnią córkę J. S. /lokatora mieszkającego na III piętrze/ niepokojących odgłosów z zewnątrz, J. S. zszedł na parter, gdzie był świadkiem końcowej fazy bicia R. B. (1) przez T. J., już przed wejściem na klatkę schodową, a następnie usiłował udzielić pomocy R. B. (1), m.in. pomagając mu wstać i wejść z powrotem do klatki schodowej.

R. B. (1) po krótkiej chwili /ok. godz. 03.09/ wyszedł z klatki schodowej i będąc w stroju, w którym przebywał w mieszkaniu, tj. boso oraz w bluzie, udał się na ul. (...) do pobliskiego sklepu (...), celem uzyskania dalszej pomocy, poprzez wezwanie Policji. Pracownik w/w sklepu telefonicznie powiadomił Policję o zdarzeniu, natomiast R. B. (1), powrócił na teren

opinia sądowo – lekarska biegłego z zakresu chirurgii ogólnej T. J.

opinie z zakresu badań genetycznych

protokół oględzin i otwarcia zwłok

zeznania świadka  
**K.**

**D. – N.**

protokół eksperymentu procesowego wraz z dokumentacją fotograficzną

zeznania świadka  
**J. S.**

protokół sądowo-lekarskich oględzin zwłok z opiniami uzupełniającymi

ślady i oględziny klatki schodowej

k. 1305v – 1307  
k. 1721 – 1722  
k. 2191 – 2192v

k. 818 – 825  
k. 869 – 871  
k. 1209 – 1212  
k. 123 /płyta CD/  
k. 1448 – 1449  
k. 2272 – 2279  
k. 2502 – 2505  
k.2543 – 2548  
k. 2574v - 2578

k. 916 - 917

podwórka posesji przy ul.  
(...) ok. godz. 03:16/.

Na miejsce zdarzenia /  
ok. godz. 03:30/ przybyli  
funkcjonariusze Policji,  
którzy zastali siedzącego  
na parterze klatki  
schodowej R. B. (1),  
posiadającego widoczne  
liczne rany zewnętrzne  
głowy oraz zasinienia  
na twarzy. Z mężczyzną  
był ograniczony kontakt.  
Funkcjonariusze Policji  
wezwali na miejsce  
zdarzenia zespół  
pogotowia ratunkowego,  
po czym decyzją lekarza,  
R. B. (1) został  
przewieziony do Szpitala  
(...) w W., gdzie z  
uwagi na stwierdzenie  
stanu zagrażającego życiu,  
podjęto wobec niego  
niezwłoczną interwencję  
neurochirurgiczną .

Obrażenia, których doznał  
**R. B. (1)**,  
w wyniku przedmiotowego  
zdarzenia, miały postać  
urazu czaszkowo-  
mózgowego z rozległym  
krwakiem  
podtwardówkowym  
lewostronnym oraz  
krwakiem  
podtwardówkowym nad  
prawym płatem czołowym,  
licznych otarć i zasinień  
na twarzy, krwiaków  
okularowych obydwu  
oczodołów, rany  
mażowiny usznej lewej,  
rany w okolicy  
ciemieniowej lewej,  
krwiałaków podczepcowych  
na sklepiści czaszki,  
rozległych wylewów



<p>krwawych na klatce piersiowej po stronie lewej oraz w lewej okolicy biodrowej oraz skutkowały wodogłowiem pourazowym i ciężkim stanem ogólnym oraz neurologicznym, prowadząc w konsekwencji do zgonu pokrzywdzonego w dniu 03.06.2018r.,</p>			
<p>III. <b>dotyczy czynu II</b></p> <p>w trakcie powyższego zdarzenia F. Ż. przebywał cały czas w swoim pokoju w lokalu nr (...), grając na komputerze oraz słuchając przy tym muzyki ze słuchawkami na głowie. W pewnym momencie zorientował się, że w mieszkaniu nie ma R. B. (1), a nadto zauważył, iż drzwi wejściowe do mieszkania nie są zamknięte na zasuwkę, którą zamknął. Nie mając świadomości o zaistniałym zajściu powrócił do swojego pokoju, który znajdował się w najdalszej części mieszkania.</p> <p>T. J. po pobiciu i wyrzuceniu R. B. (1) na zewnątrz budynku, powrócił pod drzwi lokalu nr (...) i po raz kolejny próbował się dostać do wnętrza mieszkania. Uderzał przy tym w drzwi oraz wykrzykiwał pod adresem F. Ż. wulgaryzmy i groźby pobicia /(...)/, żądając wpuszczenia go do środka. F. Ż. przez cały</p>	<p>zeznania świadka <b>A. S.</b></p> <p>zeznania świadka <b>F. Ż.</b></p> <p>wyjaśnienia oskarżonego <b>T. J.</b> /w części/</p> <p>opinia biegłego z zakresu psychologii</p> <p>zeznania świadka <b>W. B. (1)</b></p> <p> płyty DVD z zapisem nagrań z monitoringu</p> <p> płyta CD zawierająca zgłoszenie na numer alarmowy z protokołem oględzin rzeczy</p> <p>protokół oględzin rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną /torba sportowa z zawartością/</p> <p>zeznania świadka <b>J. Ż.</b></p> <p>wymaz śladów i oględziny klatki schodowej</p>	<p>k. 18 – 19 k. 1223 – 1225v</p> <p>k. 33 – 34 k. 127 – 128 k. 1218v - 1221</p> <p>k. 93 – 97 k. 835 – 836 k. 1215 – 1218 k.1722 – 1722v</p> <p>k. 132 – 135</p> <p>k. 136 – 137v k. 1249v – 1250v k. 1455 – 1458v</p> <p>k. 231 k. 234 k. 245</p> <p>k. 236 – 238</p> <p>k. 304 – 311 k. 621 – 622 k. 1253v – 1255v</p> <p>k. 916 – 917</p>	

czas trwania tej sytuacji, tj. do przyjazdu Policji /ok. godz. 03.32/ słyszał głos tylko jednego, tego samego mężczyzny, którym był T. J.. Bojąc się tej sytuacji, nie otworzył drzwi, dzwoniąc w tym czasie do swojego dziadka – J. Ż. informując go o zaistniałej sytuacji.

Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji udzielili wstępnej pomocy R. B. (1), który gestem głowy potwierdził jedynie, iż został pobity, jednakże z uwagi na pogarszający się stan, nie był w stanie udzielić więcej informacji. Policjanci udali się następnie pod drzwi lokalu nr (...), gdzie zastali, zachowującego się w sposób agresywny oraz wulgarny T. J.. Mężczyzna posiadał na ubraniu i rękach widoczne ślady krwi.

Widząc funkcjonariuszy Policji, T. J. oświadczył, że wracając z imprezy został napadnięty na podwórku przy ul. (...) przez grupę kilku osób, przy czym nie potrafił podać ilości osób ani też ich wyglądu. Jednocześnie twierdził, iż w mieszkaniu (...) przebywają jego rodzice, którym dzieje się krzywda. Według wersji wskazanej przez T. J., w mieszkaniu powinni być tylko jego rodzice, natomiast on słyszał głosy jeszcze innych osób, przez co domagał

<p>się od funkcjonariuszy Policji wyważenia drzwi. Wypowiedzi T. J. były chaotyczne lub wręcz absurdalne, wskazywał on np. różne wersje w kwestii rzeczywistego adresu zamieszkania rodziców, twierdząc, iż przebywają w tym mieszkaniu, by zaraz potem podać adres przy ul. (...), wskazując jednocześnie, iż do mieszkania nr (...) przywiózł ich J. O..</p> <p>Słyszac, że wewnątrz mieszkania jest ktoś obecny, funkcjonariusze Policji przystąpili do czynności sprawdzających, żądając od będącego w środku mieszkania F. Ż. otworzenia drzwi. Początkowo, F. Ż. w obawie o własne bezpieczeństwo odmówił wykonania tego polecenia, wpuszczając Policjantów dopiero po dłuższej chwili. Funkcjonariusze Policji weryfikując wersję T. J., nie ujawnili wewnątrz mieszkania żadnej innej osoby poza małoletnim F. Ż..</p>			
<p>IV. T. J. w chwili czynu, z powodu upojenia alkoholowego prostego miał znacznie ograniczoną zdolność rozpoznania znaczeniu czynu i kierowania swoim postępowaniem, <u>jednakże w stan ograniczonej poczytalności wprawił się umyślnie, nie po raz</u></p>	<p>opinia sądowa psychiatryczno – psychologiczna</p> <p>opinia z zakresu toksykologii</p>	<p>k. 1056 – 1084 k. 1446v – 1448 k. 2029 – 2034</p> <p>k. 720-723 k. 1302-1303v</p>	

<p><u>pierwszy, a więc mógł i powinien on przewidzieć wpływ alkoholu na swój organizm.</u> Nie stwierdzono nadto u T. J. choroby psychicznej w sensie psychozy, upośledzenia umysłowego ani też uzależnienia od środków psychoaktywnych lub alkoholu. Stwierdzono, iż w realiach przedmiotowej sprawy zachodzą przesłanki z art. 31 § 3 kk.</p> <p>Badanie próbek włosów T. J. ujawniło obecność kokainy, przyjmowanej niejednokrotnie w okresie obejmującym datę zdarzenia /2 miesiące przed datą pobrania próbek do badań tj. w dniu 08.03.2018r./</p>			
<p><b>Fakty uznane za nieudowodnione</b></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p><b>2. Ocena DOWODÓW</b></p>			
<p><b>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b></p>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<b>1.I - III</b>	wyjaśnienia oskarżonego <u>T. J.</u> /w części/	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania przygotowawczego oraz w toku rozprawy sądowej w części odnoszącej się do okoliczności mających miejsce przed samym zdarzeniem, a więc: wynajęcia w dniu 27.01.2018r. pokoju w Hotelu (...) w W., spotkania się w nim z A. M., przy czym spotkanie miało charakter erotyczno – sponsorowany, spożywania przez T. J. alkoholu, a także okoliczności dotyczących samodzielnego udania się przez T. J. po zakończonym spotkaniu z A. M. taksówką na ul. (...). Wiarygodne są także wyjaśnienia oskarżonego w zakresie podawanej przez niego przyczyny udania się pod ten adres, a następnie pod drzwi mieszkania nr (...). Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wyjaśnienia oskarżonego, który podał, iż w dniu zdarzenia był przekonany, że pod ustalonym adresem nadal mieszkają jego rodzice, dzieje się im krzywda, wobec czego dobijał się do mieszkania, usiłując im pomóc. Wszystkie wskazane wyżej okoliczności znajdują	

		<p>stosowne potwierdzenie w treści zeznań świadków: A. M., A. S., W. B. (2) oraz pokrzywdzonego F. Ż., a także korespondują z pozostałym materiałem dowodowym w postaci: protokołu przebiegu badania stanu trzeźwości, nagrań z zapisu monitoringu oraz wydruku wiadomości z portalu internetowego.</p> <p>Oskarżony T. J. nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów, jednakże nigdy nie kwestionował samego faktu swojej obecności na terenie nieruchomości przy ul. (...), a następnie pod drzwiami mieszkania nr (...), nie negował też nigdy swojej bezpośredniej styczności z pokrzywdzonym R. B. (1), jak również faktu, że usiłował dostać się do mieszkania, w którym przebywał małoletni F. Ż..</p>	
<p><b>1.II - III</b></p>	<p>zeznania świadka <u>F. Ż.</u></p>	<p>Sąd dał w pełnej rozciągłości wiarę zeznaniom pokrzywdzonego małoletniego F. Ż., który w toku postępowania przygotowawczego, a następnie w toku rozprawy sądowej, uwzględniając, iż w dniu zdarzenia miał on 16 lat, w sposób adekwatny do wieku, spójny, logiczny, a także uwzględniający jego stan emocjonalny w chwili zajścia, odniósł się do okoliczności</p>	

zdarzenia, przytaczając je chronologicznie oraz w sposób uporządkowany, co do poszczególnych faz zdarzenia /zajęcie przy komputerze, spostrzeżenie niespodziewanej nieobecności R. B. (1) i niezamkniętych drzwi, agresywne dobijanie się do drzwi nieznanego mężczyzny oraz groźby z jego strony, powiadomienie dziadka, przyjazd Policji/. Zeznania te pozostają w pełnej zgodzie w szczególności z zeznaniami świadków J. Ż., A. S., W. B. (1) oraz z częściowymi wyjaśnieniami oskarżonego T. J..

Oceniając wiarygodność zeznań pokrzywdzonego F. Ż., Sąd uwzględnił przy tym sporządzoną na potrzeby niniejszej sprawy opinię biegłego z zakresu psychologii z dnia 18.02.2018r., odnoszącą się do wartości dowodowej zeznań świadka, w konkluzji której biegły stwierdził, iż u świadka zachowana została w pełni pamięć zdarzeń, zaś jego zeznania nie wskazują na tendencję do konfabulacji lub fantazjowania.

Uwzględniając zatem treść powyższej opinii, ewentualne rozbieżności i nieścisłości w treści zeznań F. Ż., wynikają, w ocenie Sądu, z jego wieku oraz przebytego silnego stresu, nie noszą one jednakże

		cech istotnych, mogących podważyć wiarygodność pokrzywdzonego co do zaistniałych okoliczności zdarzenia.	
<b>1.I</b>	zeznania świadka <u>A. M.</u>	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, co do okoliczności mających miejsce przed zdarzeniem, albowiem A. M. była ich naocznym świadkiem, zaś przedstawiona przez nią relacja jest w ocenie Sądu spójna, logiczna, jak też konsekwentna, a nadto koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym, w tym też częściowo z wyjaśnieniami oskarżonego. Świadek M. nie miała, zdaniem Sądu, żadnego czytelnego motywu, by bezpodstawnie pomawiać oskarżonego, potwierdziła jedynie fakt spotkania z oskarżonym, jego charakter oraz przebieg. Wskazała ponadto, iż oskarżony spożywał w trakcie tego spotkania alkohol oraz przyjmował substancję, co do której nie miała wiedzy, jednakże, jak wynika z treści jej zeznań, czynił to w sposób typowy dla przyjmowania środków psychoaktywnych. Zarazem świadek zaprzeczyła stanowczo, by sama takie środki oskarżonemu proponowała lub podawała, co sugerował T. J.. W ocenie Sądu, takie zeznania świadka	



		<p>M. w powyższym aspekcie są wiarygodne, z tej choćby przyczyny, iż jako osoba świadcząca usługi w zakresie sponsorowanych spotkań o charakterze erotycznym za pomocą ogólnie dostępnego portalu internetowego, tego typu działania mogłyby wiązać się z negatywnymi opiniami o niej, co zaś z kolei skutkowałoby ewentualną utratą potencjalnych klientów.</p>	
<p><b>1.I - III</b></p>	<p>zeznania świadków:  <u>A. S.</u> <u>W. B. (1)</u></p>	<p>Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania funkcjonariuszy Policji, którzy w nocy z dnia 27/28.01.2018r. wspólnie pełnili służbę w patrolu i z polecenia operatora udali się na interwencję przy ul. (...) w W.. Wskazali oni w sposób całkowicie zbieżny, lecz zarazem indywidualny w zakresie przekazywanych postrzeżeń, przebieg powyższej interwencji, podając, iż na parterze klatki schodowej kamienicy zastali mężczyznę z licznymi ranami skóry głowy oraz zasinieniami na twarzy, którym okazał się R. B. (1), a pod drzwiami mieszkania nr (...) zastali dobijającego się do jego środka mężczyznę, którym okazał się T. J.. Zgodnie podali, że T. J. zachowywał się w sposób agresywny</p>	

		<p>oraz wulgarny, posiadał na ubraniu i rękach ślady krwi,  a nadto wyczuwalny był od niego alkohol. Funkcjonariusze ci byli ponadto świadkami spontanicznych wypowiedzi, relacji oraz zachowań oskarżonego T. J., a także pokrzywdzonych R. B. (1) i F. Ż., zaś opis osób oraz zdarzeń zastanych przez tych świadków po przybyciu na ul. (...), stanowi logiczne potwierdzenie okoliczności faktycznych zdarzenia ustalonych przez Sąd.</p> <p>A. S. oraz W. B. (1) są funkcjonariuszami Policji, zatem osobami obcymi zarówno dla oskarżonego, jak i pokrzywdzonych, nie mającymi powodów, by bezpodstawnie obciążać T. J.. Zeznania tych świadków są w pełni zgodne, nie zawierają żadnych istotnych sprzeczności co do okoliczności oraz osób ujawnionych w trakcie podjętej interwencji, w pełni zaś korespondują one w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego F. Ż., jak też takimi elementami materiału dowodowego, jak zapisy monitoringu, czy też oględziny osoby oraz miejsca zdarzenia.</p>	
<p><b>1.II</b></p>	<p>zeznania świadka <u>J. S.</u></p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. S., który</p>	

w sposób konsekwentny wskazywał, iż w dniu zdarzenia był w swoim mieszkaniu wspólnie ze swoją małoletnią córką, po czym, gdy został poinformowany przez córkę o hałasach dobiegających z zewnątrz, zszedł /ubrany tylko w bokserki i jasną koszulkę/, przed klatkę schodową kamienicy, żeby sprawdzić co się dzieje, gdzie zauważył leżącego R. B. (1), któremu udzielił pomocy. Świadek rozpoznał się również na nagraniu z monitoringu, przedstawiającym końcową fazę bicia R. B. (1) przez oskarżonego przed drzwiami klatki schodowej. Sąd uwzględnił fakt, iż J. S. w tamtym czasie przyjmował po zabiegu silne leki przeciwbólowe, które, jak sam podał, mogły mieć wpływ na jego pamięć, jednakże nie znalazł okoliczności, które w jakikolwiek sposób podważałyby treść złożonych przez niego zeznań, które są logicznie zgodne z innymi elementami zebranego materiału dowodowego w szczególności w postaci nagrań z monitoringu. Dając wiarę zeznaniom świadka, Sąd miał na uwadze także i to, że J. S. jest osobą obcą tak dla oskarżonego J., jak i pokrzywdzonych, w związku z czym ani nie ma powodów,

		by bezpodstawnie obciążać oskarżonego, składając zeznania korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym, ani nie jest zainteresowany konkretnym rozstrzygnięciem w sprawie.	
<b>1.III</b>	zeznania świadka <u>J. Ż.</u>	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. Ż., który w sposób logiczny opisał okoliczności zdarzenia. Wprawdzie J. Ż. nie był naocznym świadkiem zdarzenia, zaś jego przebieg znał głównie z bezpośredniej telefonicznej relacji pokrzywdzonego F. Ż., to niemniej jednak, treść tych zeznań koreluje w pełni zarówno z zeznaniami tego pokrzywdzonego, jak i świadków A. S. oraz W. B. (1). Obdarzając treść zeznań świadka walorem wiarygodności Sąd miał również na uwadze fakt, iż J. Ż., podobnie jak przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji, był świadkiem spontanicznych wypowiedzi oraz relacji małoletniego pokrzywdzonego.	
<b>1.I -II</b>	zeznania świadka <u>N. Ż.</u>	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem znajdują one odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności, w treści protokołu oględzin rzeczy /wraz z	

dokumentacją fotograficzną/, zeznaniach pokrzywdzonego F. Ż. oraz częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego T. J.. Choć przebieg samego zdarzenia świadek znała jedynie z relacji innych osób, w szczególności z relacji małoletniego syna – F. Ż., to za uznaniem jej zeznań za wiarygodne źródło dowodowe przemawia ich konsekwentność i wewnętrzna spójność. Wiarygodne są także zeznania świadka co do okoliczności poprzedzających przedmiotowe zdarzenie, jak również mających miejsce już bezpośrednio po nim, których N. Ż. była już naocznym uczestnikiem. Świadek zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego, jak i podczas rozprawy, konsekwentnie wskazywała, iż po wejściu na klatkę schodową, zauważyła swoje obuwie, zaś w mieszkaniu / w korytarzu/, znajdowała się torba sportowa koloru czarnego, z zawartością m.in. laptopa, bluzy i perfum, która nie stanowiła własności żadnego z domowników. W późniejszym okresie ujawniła także okulary, również nie będące własnością żadnej z osób mieszkających w lokalu (...).

<p><b>1.II</b></p>	<p>zeznania świadka <u>K. N.</u></p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka – pracownika sklepu (...), mającego w dniu zdarzenia nocną zmianę, który przez cały tok postępowania przygotowawczego, a następnie sądowego, konsekwentnie wskazywał, iż był naocznym świadkiem sytuacji, gdy w dniu zdarzenia przyszedł do sklepu mężczyzna / pokrzywdzony R. B. (1)/ z zakrwawioną głową, prosząc o wezwanie pomocy. Świadek zeznał także, iż pokrzywdzony twierdził wtedy, że boi się o dzieci, które miały zostać w domu. W ocenie Sądu, takie zeznania świadka są spójne i logiczne oraz zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, zwłaszcza z nagraniem z monitoringu. Ponadto świadek K. N. jest osobą obiektywną, obcą bowiem zarówno dla oskarżonego, jak i pokrzywdzonych, przez co nie mającą powodów, by bezpodstawnie obciążać oskarżonego. Świadek nie jest więc osobą zainteresowaną konkretnym rozstrzygnięciem, zaś z uwagi na okoliczności zdarzenia, zeznania świadka stanowią istotne osobowe źródło dowodowe w sprawie.</p>	
<p><b>1.II - IV</b></p>	<p>opinie biegłych <u>z zakresu:</u></p>	<p>Ustalenia powyższych opinii pozwoliły</p>	

	<p># psychologii</p> <p># chirurgii i chirurgii naczyniowej</p> <p># chirurgii ogólnej (odnośnie R. B. (1) i T. J.)</p> <p># genetyki</p> <p># sądowo-lekarskich oględzin zwłok</p> <p># psychiatrii oraz psychologii</p>	<p>weryfikować wyjaśnienia oskarżonego T. J., zeznania pokrzywdzonego F. Ż., a także pozostałych świadków zdarzenia oraz treść dowodów o charakterze rzeczowym z szeregu przeprowadzonych czynności postępowania w zakresie okoliczności sprawy, stanowiących podstawę ustalonego stanu faktycznego. Sąd uznał przedmiotowe opinie za pełne, rzetelne oraz nie zawierające w swojej treści jakichkolwiek sprzeczności. Biegli w swoich dziedzinach dysponowali odpowiednią wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym. Dowody należące do kategorii dowodów obiektywnych.</p>	
	<p>Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność dokumentów w postaci: fotografii, nagrań z monitoringu, dokumentacji medycznej, protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości, zatrzymania rzeczy, oględzin i otwarcia zwłok, oględzin osób, miejsca i rzeczy /wraz z płytami DVD/ oraz zapisu przeprowadzonego eksperymentu procesowego, albowiem zostały one sporządzone przez osoby o właściwych kwalifikacjach, jak też w oparciu o obowiązujące procedury</p>		

	i przepisy prawa. Sąd to dowody należące do kategorii dowodów obiektywnych.		
<b>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego <u>T. J.</u> /w części/	<p>W trakcie postępowania przygotowawczego, a następnie w toku postępowania sądowego, oskarżony T. J. konsekwentnie nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, nie kwestionując jednakże części okoliczności zdarzenia z jego udziałem.</p> <p>Za niewiarygodne w świetle całokształtu zebranego materiału dowodowego, nadto przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania, Sąd Okręgowy uznał wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której T. J. zaprzeczał, aby to on zaatakował pokrzywdzonego R. B. (1), czy też stosował wobec kogokolwiek groźby użycia przemocy. Za niewiarygodne Sąd uznał</p>	



także wyjaśnienia oskarżonego odnoszące się do przyczyny zgonu pokrzywdzonego, w tym wskazujące lub sugerujące błędy lekarskie czy też niewłaściwą opiekę nad pokrzywdzonym ze strony N. Ż., w krótkim okresie pomiędzy pobytami szpitalnymi, sugerujące wręcz podrzucanie dowodów lub manipulowanie postępowaniem przez Prokuratora, np. poprzez celowe opóźnienie przesłuchania świadka S.. Sąd odmówił również wiarygodności wyjaśnieniom T. J. odnośnie wersji zdarzenia, w której to oskarżony miał zostać zaatakowany na klatce schodowej przez kilka osób, wśród których mieli znajdować się m.in. R. B. (1) oraz J. S., który ponadto miał być obecny przez cały czas trwania zdarzenia i znał wszystkie jego okoliczności. Za przyjętą linię obrony Sąd uznał także sugestie oskarżonego, iż jego stan był spowodowany dosypaniem nieznannej substancji przez A. M..

Sąd Okręgowy, odmawiając wiary powyższym twierdzeniom oskarżonego oraz uznając je jedynie za przyjętą dla uniknięcia lub umniejszenia odpowiedzialności karnej linię obrony, uznał, iż wyjaśnienia takie stoją w sprzeczności z pozostałym

		<p>materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami świadków: F. Ż., J. S. oraz A. S. i W. B. (1), jak też z zeznaniami A. M., a także rzeczowymi elementami materiału dowodowego, takimi jak nagrania z monitoringu, oględziny osoby, miejsca oraz sporządzonymi na potrzeby sprawy licznymi opiniami m.in. z zakresu genetyki sądowej czy też sądowo-lekarskich oględzin sekcji zwłok.</p> <p>Sąd zwrócił także uwagę, iż początkowo przedstawiane przez oskarżonego relacje przebiegu zdarzenia był obarczone dużą dozą niepamięci, zaś dopiero później w późniejszym okresie, w miarę kontynuacji postępowania sądowego, wersje oskarżonego zaczęły ewoluować, zawierać coraz więcej treści oraz nosić cechy dostosowywania linii obrony do kolejnych ujawnianych okoliczności. Zarazem oskarżony nie był w stanie w sposób przekonujący wykazać przyczyny, dla których niektóre elementy w treści jego wyjaśnień pojawiały się dopiero na etapie zaawansowanego postępowania sądowego.</p>	
	<p>zeznania świadków: <u>I. G.</u> <u>E. S.</u></p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom powyższych świadków, uznając, iż w sposób oczywisty są one sprzeczne i nie</p>	

D. J.

dają się pogodzić z pozostałymi elementami materiału dowodowego – noszą nadto wyraźne cechy dostosowania ich treści do ujawnionego już na tym etapie postępowania materiału dowodowego. Zeznania wskazanych świadków, przed wszystkim I. G. oraz D. J., miały wskazywać na zasadność jednej z wersji wskazywanej przez oskarżonego, a mianowicie tego, iż w trakcie gdy przebywał na klatce schodowej budynku oraz usiłował dostać się do mieszkania nr (...), został zaatakowany przez kilku mężczyzn, wśród których mieli znajdować się m.in. R. B. (1) oraz J. S.. Mężczyźni ci mieli uczestniczyć w szarpaninie z oskarżonym na klatce schodowej, wcześniej zaś R. B. (1) oraz J. S. mieli zadzwonić do mieszkania świadka I. G. i rozmawiać z nią, aby dowiedzieć się, czy zna mężczyznę, który dobija się do mieszkania sąsiadów na tym samym piętrze /(...)/. W zeznaniach tych świadków przewija się motyw mężczyzny w krótkich spodenkach i koszulce, mający sugerować udział w zdarzeniu J. S., na co zaczął wskazywać oskarżony od pewnego etapu postępowania.

W ocenie Sądu zeznania powyższych świadków są całkowicie niewiarygodne. Zauważyć należy, iż

ujawniony materiał dowodowy w postaci zapisu monitoringu, a więc dowodu w pełni obiektywnego, bezspornie wykazuje, iż miały miejsce jedynie dwa okresy, gdy oskarżony T. J. przebywał na klatce schodowej i miał lub mógł mieć bezpośredni kontakt z R. B. (1). Pierwszym z nich jest okres od wejścia oskarżonego na klatkę schodową do momentu gdy wyrzucił on R. B. (1) z klatki na podwórze, przewraca oraz zadaje kolejne ciosy, co w końcu obserwuje świadek J. S.. Okres ten, jak wynika z zapisu monitoringu, zawiera się pomiędzy godziną 03.06'18" / wejście oskarżonego do klatki/ a godziną 03.08'07" /wypchnięcie pokrzywdzonego przez drzwi klatki na podwórze/. Jest to zatem okres niecałych 2 minut, w trakcie którego oskarżony udał się na klatkę schodową pod lokal nr (...), następnie R. B. (1), który musiał otworzyć oskarżonemu drzwi, zostaje siłą ściągnięty na dół i wyrzucony z klatki, będąc przy tym bity oraz kopany. Okres taki wyklucza zatem, aby w tym czasie R. B. (1), J. S. lub inne osoby, mogły zaatakować oskarżonego, szarpać się z nim przez pewien czas, a następnie uciec do mieszkania nr (...).

Wyklucza też, by wcześniej R. B. (1) i inne osoby miały zadzwonić do drzwi I. G. oraz rozmawiać z nią na temat mężczyzny mającego awanturować się na klatce schodowej. O dynamice zdarzenia w tej fazie świadczy też fakt, iż R. B. (1) został wyciągnięty z mieszkania w sposób dla niego nagły oraz zaskakujący, znajdował się bowiem bez butów /tak też udał się następnie po pomoc do sklepu (...)/, co potwierdza zapis monitoringu oraz także zeznania świadka N. Ż., która podała, że obuwie wyjściowe pokrzywdzonego pozostało w domu. Trudno zatem przyjąć, by R. B. (1) w swobodnej sytuacji miał udać się do mieszkania I. G. bez obuwia. Obecność na miejscu zdarzenia w tej fazie J. S. była zaś spowodowana odgłosami, które słyszała jego córka, gdy oskarżony dobijał się do drzwi klatki schodowej oraz przebywał na podwórzu. Drugim zaś okresem, gdy pokrzywdzony R. B. (1) znajdował się na klatce schodowej w obecności oskarżonego J. jest okres od chwili jego powrotu ze sklepu (...) o godzinie 03.16'56" /wejście do klatki/ do momentu wejścia na klatkę schodową funkcjonariuszy Policji o godzinie 03.31'59". Brak jest w sprawie jakichkolwiek danych do

ustalenia, czy w okresie tym R. B. (1) był ponownie bity przez oskarżonego J., jednakże można uznać, iż najprawdopodobniej gwałtownie pogarszający się jego stan zdrowia uniemożliwił mu już wejście na piętro i pozostał on na parterze, w miejscu, w którym zastali go funkcjonariusze Policji. Za powyższym przemawia też fakt, iż miał on świadomość, że w mieszkaniu zostało dziecko jego partnerki, któremu starał by się pomóc, gdyby tylko był w stanie to uczynić. Czasokres od wyrzucenia pokrzywdzonego z klatki do momentu przyjazdu Policji stanowi zaś okres ok. 24 minut, w którym to okresie oskarżony usiłował dostać się do lokalu nr (...), czyniąc to, według zeznań F. Ż., w sposób nieprzerwany oraz bez udziału innych osób. Powyższe ustalenia w sposób oczywisty przeczą zatem zeznaniom świadka I. G. co do wizyty pokrzywdzonego B. wraz z innymi mężczyznami w jej mieszkaniu także w tym przedziale czasowym, choćby tylko z tego powodu, iż R. B. (1), rozmawiając z nią nie miał, jak podała świadek, jakichkolwiek obrażeń. Powyższe rozstrzygające ustalenia co do braku wiarygodności świadków I. G. czy D. J., co do rzekomego zdarzenia z udziałem oskarżonego

	<p>oraz pokrzywdzonego, J. S. i innych nieznanych osób, można jedynie uzupełnić okolicznością, iż świadek D. J. nie rozpoznał R. B. (1) w toku okazania fotografii pokrzywdzonego, zaś świadkowie J. S. oraz N. Ź. kategorycznie zaprzeczyli zeznaniom świadka S.-G., że była ona w dniu zdarzenia ok. godziny 05.00, jak również i J. S., w mieszkaniu nr (...). Kwestię wyeliminowania uczestnictwa innych osób w przedmiotowym zdarzeniu potwierdza ponadto opinia biegłego z zakresu badań genetycznych, w toku których, w zakresie zabezpieczonych śladów wykazano obecność krwi ludzkiej pochodzącej jedynie od T. J. oraz R. B. (1). Fakt ujawnienia w jednym przypadku śladu pochodzącego od innej nieustalonej osoby, nie zmienia powyższego stanowiska, wobec wskazania przez biegłego niemożności ustalenia wieku takiego śladu krwi na elemencie odzieży oskarżonego.</p>	
<p>Pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, w tym ze źródeł osobowych nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w przedmiocie zarzutów przedstawionych oskarżonemu.</p>		

<p>3. <b>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</b></p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna <b>skazania</b> albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p><b>I.</b></p>	<p><b>T. J.</b></p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zgromadzony i ujawniony w sprawie materiał dowodowy, jego ocena i analiza w powiązaniu z zasadami logiki, doświadczenia życiowego oraz wskazaniem wiedzy, pozwolił na bezsporne ustalenie, iż oskarżony T. J. swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu przypisanego mu w pkt I wyroku.</p> <p>Ustalenia faktyczne, w tym rekonstrukcję przebiegu zdarzenia pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym R. B. (1), Sąd oparł przede wszystkim na dowodach w postaci zapisu z monitoringu /nagrania z budynku przy ul. (...) w W./, zeznań świadków: F. Ż., N. Ż., J. S. oraz pomocniczo funkcjonariuszy Policji – A. S. i W. B. (1), a także częściowych wyjaśnieniach</p>			



oskarżonego, jak również zwrócił uwagę na wnioski wynikające z opinii biegłych, w tym w szczególności z zakresu genetyki oraz sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok, a nadto wykorzystał zebrane w sprawie dowody w postaci dokumentacji medycznej, protokołu oględzin rzeczy, miejsca oraz oględzin i otwarcia zwłok. Powyższe ustalenia pozwoliły na wykluczenie ponad wszelką wątpliwość, przy uwzględnieniu wskazanych powyżej okoliczności, przede wszystkim zaś omówionych koincydencji zdarzeń w aspekcie czasowym, by sprawcą pobicia R. B. (1) mogła być inna osoba niż oskarżony T. J..

W rozpoznawanej sprawie, Sąd nie miał zatem wątpliwości, iż w dniu 28.01.2018r., przy ul. (...) w W., pomiędzy oskarżonym T. J., a pokrzywdzonym R. B. (1) doszło do starcia fizycznego, w przebiegu którego R. B. (1) został wyciągnięty z własnego mieszkania, ściągnięty po schodach, a następnie wypchnięty przez oskarżonego z klatki schodowej kamienicy na podwórze. W trakcie powyższego był bity przez oskarżonego, o czym świadczą ujawnione na klatce schodowej ślady krwi. Przed wejściem

do budynku oskarżony popchnął pokrzywdzonego, powodując jego upadek oraz zadawał mu kolejne ciosy rękami oraz kopnięcia nogą po całym ciele, w tym w okolicę głowy, po czym pozostawił leżącego na ziemi pokrzywdzonego, udając się ponownie do środka kamienicy. Nie ulega także wątpliwości, na podstawie wskazanych wprost dowodów, że oskarżony, będący pod wpływem alkoholu, powziął przeświadczenie, że wewnątrz mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W. znajdują się jego rodzice, którym dzieje się krzywda, przez co próbował siłą dostać się do środka swojego dawnego mieszkania, celem udzielenia im stosownej pomocy. Widząc natomiast pokrzywdzonego R. B. (1) i będąc przekonany o powyższych okolicznościach, oskarżony użył wobec pokrzywdzonego przemocy. Protokół sądowo – lekarskich oględzin zwłok i sporządzone w tym zakresie liczne opinie uzupełniające /pisemne oraz ustne/, w sposób niezaprzeczalny wykazały, iż podjęte przez oskarżonego wobec pokrzywdzonego R. B. (1) działania spowodowały obrażenia, które w konsekwencji m.in. urazu

czaszkowo – mózgowego z rozległym krwakiem podtwardówkowym lewostronnym oraz krwakiem podtwardówkowym nad prawym płatem czołowym, skutkowałą wodogłowiem pourazowym oraz ciężkim stanem ogólnym i neurologicznym, w konsekwencji powodującym zgon pokrzywdzonego, zaś pomiędzy działaniem oskarżonego, a zgonem R. B. (1), zachodzi bezpośredni związek przyczynowo – skutkowy. Wobec tego, nie budzi, zdaniem Sądu, wątpliwości, iż oskarżony swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w treści art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 156 § 3 kk, tj. przestępstwa spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, którego następstwem jest śmierć człowieka. Sąd uznał przy tym, iż działał on w zamiarze bezpośrednim popełnienia takiego czynu. Warunkiem bowiem odpowiedzialności karnej za wskazane przestępstwo jest wystąpienie skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu określonego w treści art. 156 § 1 kk oraz dodatkowo następstwa tego czynu w postaci śmierci człowieka, przy czym działanie sprawcy w zakresie spowodowania

ciężkiego uszczerbku na zdrowiu może być umyślne z zamiarem bezpośrednim /sprawca chce popełnić czyn zabroniony/ lub z zamiarem ewentualnym /sprawca wprawdzie nie chce popełnić czynu zabronionego, ale przewiduje realną możliwość jego popełnienia i na to się godzi/, zaś pozostająca z nim w związku śmierć człowieka musi być objęta nieumyślnością sprawcy. Kwestia związku przyczynowego pomiędzy działaniem oskarżonego a skutkiem w postaci śmierci R. B. (2) nie budzi żadnej wątpliwości Sądu, bowiem to ciężkie pobicie pokrzywdzonego przez oskarżonego skutkowało ponad czteromiesięcznym okresem pogarszającego się, z krótkimi przerwami, stanu zdrowia pokrzywdzonego, będącego wyłącznym następstwem doznanych obrażeń o charakterze neurologicznym. Jak wskazał świadek M. K. (2) – jeden z lekarzy zajmujących się pokrzywdzonym, to ciężkie obrażenia w obrębie głowy i mózgu uruchomiły kaskadę kolejnych komplikacji stanu zdrowia R. B. (1). Powyższe komplikacje i powikłania były zaś typowe, w ocenie biegłego M. O., dla charakteru doznanych obrażeń. Z powyższych

przyczyn, jakiegokolwiek rozważania w toku obrony oskarżonego, w zakresie prawidłowości leczenia, możliwości infekcji w toku zabiegów medycznych, czy też niewłaściwej opieki nad pokrzywdzonym, są wyłącznie rozważaniami o charakterze hipotetycznym oraz całkowicie dowolnym. Nie mają przy tym żadnego wpływu na kwestię ustalonego przez Sąd związku przyczynowo-skutkowego.

W świetle powyższych rozważań, w niniejszej sprawie należało więc podzielić pogląd oskarżyciela publicznego co kwalifikacji prawnej czynu z pkt I aktu oskarżenia, uznając, iż T. J. wyczerpał swoim działaniem dyspozycję art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 156 § 3 kk. Analiza przebiegu zdarzenia z dnia 28.01.2018r., w tym sposób działania oskarżonego, wyrażony znaczną siłą i umiejscowieniem zadawanych ciosów w okolicy głowy, przy ewidentnej dysproporcji sił oskarżonego i pokrzywdzonego, charakter obrażeń pokrzywdzonego oraz ich rozległość, a także motywacja oskarżonego i towarzyszące temu zachowanie, także bezpośrednio po popełnieniu czynu, wskazują, iż oskarżony T.

J., będąc osobą dorosłą, doświadczoną życiową, używając przemocy wobec pokrzywdzonego R. B. (1), wielokrotnie zadając mu ciosy rękami oraz kopiąc go nogami po całym ciele, w tym w głowę, obejmował swoją świadomością możliwość spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego i do tego dążył. Nie można przypisać oskarżonemu jakiegokolwiek formy zamiaru zabójstwa pokrzywdzonego, natomiast był on w chwili zdarzenia zdeterminowany pokonać i unieszkodliwić każdą osobę, która według jego wyobrażenia, zagrażała jego rodzicom. Zwrócić należy ponadto uwagę, iż u oskarżonego stwierdzono charakter drobnych obrażeń na dłoniach, określanych mianem „bokserskich”, zaś w przypadku pokrzywdzonego nie ujawniono jakichkolwiek obrażeń o charakterze obronnym. Zwrócić też należało uwagę na postawę oskarżonego już po pobiciu R. B. (1), która wyrażała się tym, iż nie starał się on udzielić jakiegokolwiek pomocy pokrzywdzonemu, pozostawił go leżącego na ziemi, zaś sam udał się ponownie do wnętrza kamienicy, próbując osiągnąć swój cel, tj. dostać się do wnętrza mieszkania nr

(...). Sąd podzielił ponadto konkluzje zawarte w treści wydanych w oparciu o posiadaną niezbędną specjalistyczną wiedzę, po przeprowadzeniu analizy akt, dokumentacji medycznej i badania oskarżonego, opinii biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa, uznając, że w dniu zdarzenia oskarżony co prawda miał znacznie ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem z powodu upojenia alkoholowego prostego, jednakże w stan ten wprowadził się umyślnie, nie po raz pierwszy, wobec czego mógł i powinien przewidzieć wpływ alkoholu na swój organizm. Biegli jednoznacznie stwierdzili, iż w realiach przedmiotowej sprawy zachodzą przesłanki z art. 31 § 3 kk, z którymi to ustaleniami, Sąd w żaden sposób nie polemizuje.

#	3.2. Podstawa prawna <b><i>skazania</i></b> albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	<b><i>II.</i></b>	<b><i>T. J.</i></b>
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Analiza materiału dowodowego oraz poczynione ustalenia			

faktycznie, pozwoliły przyjąć, że swoim działaniem w dniu 28.01.2018r. T. J., wyczerpał również znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 191 § 1 kk, tj. przestępstwa zmuszania do określonego zachowania.

Ujawniony w toku postępowania materiał dowodowy, na podstawie którego Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie, w szczególności w postaci zeznań pokrzywdzonego F. Ż., a także pomocniczo zeznań świadka J. Ż., których wiarygodność nie została podważona przez żaden inny dowód, wskazuje bezsprzecznie, że oskarżony T. J., udając się ponownie, po dokonaniu pobicia R. B. (1), pod drzwi mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W., w którym obecny był pokrzywdzony F. Ż., groził małoletniemu pokrzywdzonemu spowodowaniem uszczerbku na zdrowiu, w celu wymuszenia na pokrzywdzonym wpuszczenia go do mieszkania. Powodem takiego zachowania był fakt, iż F. Ż., po stwierdzeniu nieobecności R. B. (1) oraz otwartych drzwi do mieszkania, ponownie je zamknął. T. J., dobijając się do mieszkania, artykułował groźby posługując się wulgaryzmami / „wpuść



mnie kurwo, bo Cię  
zajebię”/, w ten sposób  
chcąc zmusić F. Ż.  
do otworzenia drzwi  
i wpuszczenia go do  
środka. Nie budzi  
zatem, zdaniem Sądu,  
wątpliwości, że użyte  
przez oskarżonego słowa,  
stanowią według zasad  
powszechnego  
rozumowania groźbę,  
zwłaszcza przy  
uwzględnieniu, że  
przyczyną takiego  
zachowania było  
przeświadczenie  
oskarżonego o istniejącym  
zagrożeniu życia jego  
rodziców, zaś samo  
zachowanie było  
nakierowane wobec osoby  
małoletniej, przebywającej  
samej w domu, w  
godzinach nocnych. W  
świetle powyższego, nie  
ulega zatem wątpliwości,  
iż T. J. swoim  
zachowaniem wypełnił  
znamiona czynu  
zabronionego w art. 191  
§ 1 kk. Przepięstwo  
określone w art. 191  
§ 1 k należy do  
przepięstw formalnych,  
kierunkowych, zaś  
warunkiem  
odpowiedzialności jest  
działanie sprawcy w celu  
zmuszenia innej osoby  
do określonego działania,  
zaniechania lub znoszenia,  
przy wykorzystaniu do  
jego osiągnięcia przemocy  
lub groźby bezprawnej.  
Do jego dokonania  
wystarczy zatem, że  
sprawca oddziałuje na  
pokrzywdzonego w  
określony sposób w celu

doprowadzenia go do konkretnych czynności, stosując w tym zakresie niedozwolone środki, przy czym nie ma znaczenia, czy pokrzywdzony rzeczywiście te czynności zrealizuje. Zgodnie natomiast z dominującym poglądem przez groźbę bezprawną należy rozumieć taki stan rzeczy, w którym u obiektywnego obserwatora zdarzenia groźba powinna wywołać przekonanie, że jej użycie może wpłynąć na określone zachowanie pokrzywdzonego zgodnie z wolą sprawcy tego zdarzenia, a więc musi być realna. Stwierdzić zatem należy, iż użyte przez oskarżonego wyrażenie stanowiło desygnat użycia groźby bezprawnej wobec pokrzywdzonego, albowiem w sposób oczywisty spełnia powyższe wymogi, zaś owo działanie było powzięte w jednoznacznym celu spowodowania wpuszczenia oskarżonego do środka mieszkania, w którym znajdował się pokrzywdzony. Czas w którym oskarżony próbował wtargnąć do mieszkania, jego zachowanie, w tym nieprzewidywalność oraz wzmożona agresja nie wątpliwie wzbudzały realną obawę pokrzywdzonego o własne życie, tym bardziej, że mimo podjętej przez pokrzywdzonego próby przekonania oskarżonego

o zaistniałej pomyłce co do obecności jego rodziców w tym mieszkaniu, oskarżony nie odstępował od powziętych przez siebie działań, dalej grożąc małoletniemu i domagając się wpuszczenia do środka. Oskarżony zatem naruszył istotne dobra prawnie chronione, narażając pokrzywdzonego swoim zachowaniem na negatywne doznania i wywołując niewątpliwie w małoletnim poczucie silnego lęku i stresu, przez co bezspornie wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w treści art. 191 § 1 kk. Ponownie zaś podkreślić należy, iż w trakcie realizowania przez oskarżonego opisanych wyżej zachowań, jak konsekwentnie i stanowczo zeznał F. Ż., brak było okoliczności lub zdarzeń świadczących o pobycie wówczas na klatce schodowej jakichkolwiek innych osób. Funkcjonariusze Policji nie ujawnili ponadto w mieszkaniu nr (...) żadnych innych osób oprócz F. Ż., co sugerował wielokrotnie oskarżony.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. <b>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</b>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<b>T. J.</b>	<b>I., II.</b> <b>III.</b> <b>V.</b>		dotyczące oskarżonego oraz poszczególnych przypisanych mu czynów przesłanki z art. 53 kk:  <u>okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonego / dotyczy łącznie pkt. I i II wyroku/:</u>  <ul style="list-style-type: none"> <li>• rodzaj dobra prawnie chronionego, w które godziło działanie oskarżonego – zdrowie i życie ludzkie, w tym brutalny sposób takiego działania,</li> </ul>

co przemawia za  
znaczną społeczną  
szkodliwością  
czynów,

- działanie pod  
wpływem alkoholu  
oraz nieustalonej  
substancji  
psychoaktywnej,
- działanie oskarżonego  
nakierowane wobec  
małoletniego  
pokrzywdzonego,

okoliczności działające na  
korzyść oskarżonego /  
dotyczy łącznie pkt I i II  
wyroku/

- dotychczasowa  
niekaralność  
oskarżonego
- Sąd przyjął na  
korzyść oskarżonego  
wyrażenie przez niego  
pewnego rodzaju  
skruchy oraz żalu,  
który odnosił się  
jedynie ogólnie do  
faktu zaistnienia  
samego zdarzenia,  
skutkującego  
śmiercią  
pokrzywdzonego,  
jednakże nie był  
połączony z  
poczuciem winy  
oskarżonego,  
wyrażającego  
stanowisko, iż wręcz  
to on jest w  
pewnym sensie ofiarą  
zaistniałych  
wydarzeń.

orzeczona wobec  
oskarżonego kary łącznej  
w wymiarze 13 lat

pozbawienia wolności określona została przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności popełnionych przestępstw, przesłanek z art. 53 kk oraz równoczesowości obu czynów przypisanych oskarżonemu, co przemawiało, w ocenie Sądu, za zastosowaniem zasady absorpcji oraz uznaniem takiego rozstrzygnięcia za celowe, jak też adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonego. Wobec zaś treści art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym od dnia 24.06.2020r. należało nadto przywołać treść art. 4 § 1 kk.

środek kompensacyjny określony w art. 46 § 1 kk, w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, Sąd orzekł stosownie do wniosku oskarżyciela publicznego, uwzględniając realia przedmiotowej sprawy, w tym zwłaszcza rozmiar doznanych przez oskarżycieli posiłkowych: N. Ż., E. B. oraz S. B. cierpień psychicznych, wywołanych niewątpliwie śmiercią osoby najbliższej. Podkreślić należy, iż mając na względzie powyższe okoliczności, trudno w realiach sprawy miarkować stopień doznanej krzywdy, albowiem życie człowieka

			stanowi zawsze wartość najwyższą.
<b>5. <i>1Inne</i></b> <b>ROZSTRZYGNIECIA</b> <b>Zawarte w WYROKU</b>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<b>T. J.</b>	<b>IV.</b>	<b>I., II.</b>	na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, zaliczony został oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia <u>28.01.2018r.</u> /od godz. <u>05:40/</u> do dnia <u>13.05.2021r.</u>
<b>6. inne zagadnienia</b>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<b>7. KOszty procesu</b>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

<p><b>VI.</b></p>	<p>o kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 627 kpk, zaś o opłacie na podstawie ustawy z dnia 23 czerwca 1973r., o opłatach w sprawach karnych, zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600,-zł /sześćset/ tytułem opłaty oraz kwotę 22.691,90,-zł /dwadzieścia dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt jeden i 90/100/ tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego, biorąc pod uwagę treść wyroku, jak również sytuację majątkową oskarżonego.</p>	
<p><b>6. 1Podpis</b></p>		
<p>/ SSO ADAM RADZISZEWSKI / / SSO MAŁGORZATA MŁODAWSKA – PIASECZNA /</p>		